روزنامه صبح ایران

ابتکار

سه‌شنبه ۱۹ خرداد ۱۴۰۵
۲۳ ذی‌الحجه ۱۴۴۶
۹ ژوئن ۲۰۲۶
سال بیست‌ودوم
شماره ۶۱۹۱
۸ صفحه
۴۰۰۰۰ تومان

سخنگوی وزارت امور خارجه در نشست خبری تشریح کرد

دشواری فرآیند دیپلماسی در وضعیت نابسمان

سخنگوی وزارت امور خارجه در نشست خبری امروز درباره سناریوی واکنش ایران در صورت تداوم حملات رژیم صهیونیستی به اهداف حساس کشور، با پرهیز از تشریح جزئیات، تأکید کرد که پاسخ جمهوری اسلامی «در میدان عمل» روشن خواهد شد؛ موضعی که از آمادگی برای هر اقدام لازم در دفاع از امنیت و منافع ملی حکایت دارد.

شرح در صفحه ۲

ثبت‌نام مسکن یا مسابقه‌ی سرعت؟

بلیت بخت‌آزمایی جدید برای مستاجران

صفحه ۶

گزارشی از سرانجام تبدیل وضعیت نیروهای شرکتی

مافیای پیمانکاری دستور رئیس‌جمهور را زمین‌گیر کرد

صفحه ۱۰

تقی آزادارمکی، ریاست وقتِ مرکز تحقیقات و مطالعات صداوسیما پاسخ داد

ادعای ۷۰ درصد مخاطب واقعیت یا اغراق؟

صفحه ۴

یورش و چاقوی میوه‌خوری، شواهد جدید علیه خواهران منصوریان

جنجال دوباره خواهران منصوریان

صفحه ۵

درگیری ها و حملات ایران به مناطق اشغالی بررسی شد

شوک تهران به واشنگتن و تل‌آویو

صفحه ۷

سرمقاله

سید محمدرضا حسینی علی‌آباد

اطلس شکننده؛ چرا جغرافیای جدیدِ قدرت، از روی گسل‌های خاموش می‌گذرد؟

جهانِ پساجهانی‌شدن، دیگر بر مدار نقشه‌های سیاسیِ رنگ‌آمیزی‌شده در سازمان ملل نمی‌چرخد. امروز، اگر می‌خواهید بدانید فردا جنگ از کجا سر برمی‌آورد یا بازار سرمایه در کدام سواری پیاده می‌شود، باید اطلسی متفاوت ورق بزنید. اطلسی که در آن، خطوط لوله‌ی گاز و کابل‌های فیبر نوری، مرزهای واقعی را ترسیم می‌کنند و تنگه‌های دریایی، شاهرگ‌های حیاتی‌ای هستند که نبض اقتصاد جهانی در آنها می‌زند. من این نقشه‌ی نوین را «اطلس شکننده» می‌نامم؛ اطلسی که بر گسل‌های خاموشی ترسیم شده که هر لحظه ممکن است با یک زمین‌لرزه‌ی ژئواکونومیک، تمام معادلات قدرت را بازنویسی کنند. بگذارید از یک اشتباه رایج استراتژیک شروع کنم: ما هنوز قدرت ملی را با شاخص‌های قرن بیستمی تحلیل می‌کنیم. تعداد تانک، سرانه‌ی تولید ناخالص داخلی، و ذخایر ارزی. غافل از اینکه در قرن بیست و یکم، قدرت واقعی، «قدرت گلوگاهی» است. یعنی توانایی یک کشور برای بستن یا باز کردن یک گلوگاه حیاتی که اقتصادِ دشمن یا رقیب از آن تنفس می‌کند. به باب‌المندب نگاه کنید، به تنگه‌ی هرمز، به مالاکا، و به تازه‌واردِ میدان: گذرگاه شمالی در قطب شمال که ذوب یخ‌ها، آن را به یک شاهراه رویایی میان چین و اروپا بدل کرده است. این نقاط، دیگر صرفاً مختصاتی جغرافیایی نیستند؛ اینها نقاط طب سوزنیِ اقتصاد جهانی هستند. یک سوزن در هر کدام از این نقاط فرو برود، کل کالبد تجارت بین‌الملل فلج می‌شود. و رقابت بزرگ امروز، بر سرِ در دست گرفتن همین سوزن‌هاست.

در این میان، چین را باید نابغه‌ی خوانش «اطلس شکننده» دانست. پکن، برخلاف واشنگتن که هنوز در پی پروژه‌ی هزاره‌ی خود برای دموکراسی‌سازی است، فهمیده که امنیت و هژمونی، نه از صندوق رأی، که از «کریدور» می‌گذرد.

ادامه در صفحه ۲

سه سناریو برای تحلیل تجاوزات اخیر اسراییل در منطقه

حملات اخیر رژیم صهیونیستی به ضاحیه بیروت در لبنان، و سپس تجاوز اسراییل به نقاطی در خاک ایران، بار دیگر منطقه را از مسیر مدیریت بحران به سمت تشدید تنش سوق داد. در ظاهر، ماجرا با حمله اسرائیل به ضاحیه جنوبی بیروت آغاز شد؛ حمله‌ای که از نگاه تهران تعرض به یکی از مهم‌ترین خطوط قرمز امنیتی ایران محسوب می‌شد و در نهایت با پاسخ موشکی ایران و سپس حملات متقابل اسرائیل به برخی شهرهای ایران ادامه یافت.

اما اگر از سطح رویدادهای نظامی عبور کنیم، پرسش اصلی این است که هدف واقعی این سلسله اقدامات چه بوده است؟ در شرایطی که آمریکا به عنوان یکی از اصلی‌ترین طرف‌های منازعه، مدعی قریب‌الوقوع بودن تفاهم با ایران شده و خود را از مسئولیت تجاوزات اسراییل، مبرا می‌داند، آیا می‌توان سخن او را پذیرفت و تشدید تنش را صرف متوجه صهیونیست‌ها کرد؟ آیا میان آمریکا و اسراییل شکافی ولو موقت پدید آمده یا اینکه این دو در یک تقسیم کار پیشینی، هدفی واحد را در دو قالب ظاهراً متفاوت تعقیب می‌کنند؟ برای پاسخ به این پرسش باید میان «میدان جنگ»، «میز مذاکره» و «رقابت راهبردی رقبا» تفکیک قائل شد. آنچه در روزهای اخیر رخ داده، صرفاً تبادل آتش میان ایران و اسرائیل نیست؛ بلکه بخشی از نبردی بزرگ‌تر بر سر آینده مذاکرات تهران و واشنگتن و شکل نظم امنیتی جدید در خاورمیانه است. تحلیل چنین نبرد راهبردی را می‌توان در قالب چند سناریوی محتمل برشمرد.

سناریوی نخست؛ اسرائیل در نقش برهم‌زننده مذاکرات

نخستین و رایج‌ترین تحلیل آن است که اسرائیل با هدف تخریب روند مذاکرات ایران و آمریکا دست به این اقدام زده است. شواهدی نیز برای این فرضیه وجود دارد. در هفته‌های گذشته مقامات آمریکایی از نزدیک شدن مذاکرات به مراحل حساس سخن گفته بودند و دونالد ترامپ نیز بارها از تمایل خود برای دستیابی به توافق با ایران سخن گفته بود. از نگاه اسرائیل، هر توافقی که به کاهش تنش میان تهران و واشنگتن منجر شود، می‌تواند بخشی از راهبرد فشار حداکثری علیه ایران را تضعیف کند. تل‌آویو سال‌هاست تلاش کرده پرونده ایران را در چارچوب تهدید امنیتی تعریف کند، در حالی که مذاکرات، موضوع را به عرصه دیپلماسی و مصالحه منتقل می‌کند. در این چارچوب، حمله به لبنان و کشاندن ایران به واکنش نظامی می‌توانست فضایی ایجاد کند که در آن مسئله اصلی دیگر موضوعاتی مثل تنگه هرمز، غنی‌سازی، تحریم، رفع محاصره بنادر یا ترتیبات فنی توافق نباشد، بلکه امنیت منطقه و خطر جنگ در صدر دستور کار قرار گیرد.

سناریوی دوم؛ تقسیم کار نانوشته میان واشنگتن و تل‌آویو

اما این تحلیل یک پرسش مهم را بی‌پاسخ می‌گذارد؛ آیا چنین عملیات گسترده‌ای واقعاً می‌توانست بدون اطلاع، رضایت یا هماهنگی حداقلی آمریکا انجام شود؟ واقعیت این است که اسرائیل در حوزه‌های اطلاعاتی، لجستیکی، دفاعی و سیاسی چنان در ساختار امنیتی آمریکا تنیده شده که تصور یک اقدام راهبردی با این سطح از پیامدهای منطقه‌ای بدون آگاهی واشنگتن دشوار به نظر می‌رسد. به‌ویژه آنکه هرگونه رویارویی مستقیم میان ایران و اسرائیل، بلافاصله پای منافع و نیروهای آمریکایی در منطقه را نیز به میان می‌کشد.

بر این اساس، سناریوی دوم بر وجود نوعی تقسیم کار میان آمریکا و اسرائیل استوار است. در این نگاه، ممکن است واشنگتن و تل‌آویو درباره زمان و شیوه اختلاف داشته باشند، اما درباره ضرورت افزایش فشار بر ایران اشتراک نظر دارند. تفاوت در اینجاست که آمریکا فشار را ابزاری برای کسب امتیازات بیشتر در مذاکرات می‌داند، در حالی که اسرائیل فشار را راهی برای تضعیف یا حتی شکست کامل مذاکرات تلقی می‌کند. به بیان دیگر، ممکن است واشنگتن خواهان توافق باشد، اما توافقی که ایران در شرایط فشار و با دست پایین‌تر وارد آن شود. از این منظر، تشدید تنش الزاماً ضد دیپلماسی نیست؛ بلکه می‌تواند بخشی از دیپلماسی مبتنی بر فشار باشد.

سناریوی سوم؛ آزمون اراده و خطوط قرمز ایران

سناریوی سوم بر این فرض استوار است که هدف اصلی حمله، آزمودن محاسبات راهبردی ایران بوده است. در ماه‌های گذشته تهران بارها اعلام کرده بود که امنیت لبنان و تحولات مربوط به حزب‌الله از معادلات امنیت ملی ایران جدا نیست. حمله به ضاحیه جنوبی بیروت عملاً آزمونی برای سنجش اعتبار این موضع بود. این پرسش برای طراحان حمله وجود داشت که آیا ایران در شرایط حساس مذاکرات از واکنش نظامی صرف‌نظر خواهد کرد یا حاضر است هزینه‌های احتمالی آن را بپذیرد؟

پاسخ موشکی ایران نشان داد که تهران نمی‌خواهد این تصور شکل بگیرد که برای حفظ مذاکرات حاضر است از خطوط قرمز امنیتی خود عقب‌نشینی کند. در واقع ایران کوشید این پیام را منتقل کند که مذاکره و بازدارندگی دو مسیر موازی هستند و یکی به بهای حذف دیگری دنبال نخواهد شد.

خبر

سایه رانت اطلاعاتی بر کاخ سفید

ترامپ زیر ذره‌بین معاملات مشکوک

یک نویسنده و تحلیلگر اقتصادی عرب با استناد به گزارش‌های رسانه‌های آمریکایی، نوشته است که اظهارات و پیام‌های رئیس جمهور آمریکا در مقاطع حساس سیاسی و اقتصادی، بارها موجب نوسان بازارها شده و شائبه بهره‌برداری افراد نزدیک به دولت آمریکا از اطلاعات محرمانه و سودجویی آنها را افزایش داده است.

به گزارش ایسنا، «علی محمود» نویسنده و اقتصاددان مصری در یادداشتی برای روزنامه «الأهرام» نوشت که اگرچه تاکنون هیچ مدرک قطعی و غیرقابل انکاری درباره پیوند مستقیم ثروت و قدرت در کاخ سفید منتشر نشده است، اما مجموعه گزارش‌های تحقیقی منتشرشده از سوی رسانه‌ها و مؤسسات معتبر آمریکایی، پرسش‌های جدی درباره سودجویی دونالد ترامپ و شماری از مقام‌های ارشد دولت او از اطلاعات حساس و محرمانه مرتبط با بازارهای مالی ایجاد کرده است.

به گفته وی، به‌ویژه در جریان جنگ با ایران و پیش از آن در موضوع تعرفه‌های تجاری، برخی اظهارات و پیام‌های ترامپ در شبکه اجتماعی‌اش تأثیر مستقیمی بر روند بازارها داشته و این گمانه را تقویت کرده است که افراد نزدیک به رئیس‌جمهور آمریکا از اطلاعات پیش‌دستانه برای کسب سودهای کلان استفاده کرده‌اند.

نویسنده معتقد است که تنها چند جمله منتشرشده از سوی ترامپ می‌تواند میلیاردها دلار سود نصیب افرادی کند که از تصمیمات آینده دولت اطلاع دارند؛ موضوعی که به گفته او درباره مذاکرات مربوط به پایان جنگ با ایران نیز مطرح بوده است. وی می‌نویسد روند مذاکرات ماه‌هاست پیشرفت محسوسی نداشته، اما اظهارات متناقض ترامپ درباره توافق یا ادامه جنگ، بارها موجب نوسان بازارها شده و فرصت‌های سودآوری بزرگی برای برخی معامله‌گران فراهم کرده است.

در ادامه این یادداشت آمده است که با افزایش تردیدها درباره احتمال دستکاری بازارها، وزارت دادگستری آمریکا و کمیسیون معاملات آتی کالا تحقیقاتی را درباره معاملات نفتی مشکوک به ارزش بیش از ۲.۶ میلیارد دلار آغاز کرده‌اند. بر اساس این اطلاعات، برخی از این معاملات تنها دقایقی پیش از انتشار پیام‌های ترامپ انجام شده‌اند. نویسنده خاطرنشان می‌کند که ترامپ معمولاً پیام‌های خود را در زمان‌های حساس و نزدیک به باز یا بسته شدن بازارها منتشر می‌کند؛ موضوعی که به باور برخی ناظران می‌تواند زمینه‌ساز کاهش یا افزایش مصنوعی قیمت‌ها و کسب سود از طریق خرید و فروش در زمان مناسب باشد.

در بخش دیگری از این مقاله به گزارش‌های منتشرشده از سوی رسانه‌های آمریکایی اشاره شده است. به نوشته علی محمود، پلتفرم روزنامه‌نگاری تحقیقی «پروپابلیکا» گزارش داده است که بیش از ۱۲ مقام دولت آمریکا پیش از اعلام رسمی تعرفه‌های تجاری توسط ترامپ، سهام شرکت‌های مختلف را فروخته‌اند. اگرچه هنوز مدرک حقوقی قطعی برای اثبات نقش مستقیم ترامپ در انتقال اطلاعات محرمانه وجود ندارد، اما برخی تحلیلگران و گزارش‌های رسانه‌ای از جمله «بلومبرگ» معتقدند نشانه‌هایی از بهره‌برداری از اطلاعات غیرعلنی مشاهده می‌شود. نویسنده می‌افزاید: این الگو در جریان جنگ با ایران و سپس مذاکرات مربوط به توقف درگیری‌ها نیز تکرار شده است. به گفته او، ترامپ بارها از نزدیک بودن توافق با ایران سخن گفته که این موضوع موجب کاهش قیمت‌ها در بازارها شده و سپس با طرح احتمال ازسرگیری جنگ، بازارها را دوباره صعودی کرده است. از نگاه نویسنده، در هر یک از این نوسانات، افرادی که از اطلاعات زودهنگام برخوردار بوده‌اند، توانسته‌اند سودهای قابل توجهی کسب کنند.

در این مقاله همچنین آمده است که بیشترین حجم این معاملات در بازارهای سهام، اوراق قرضه، طلا، فلزات، نفت، صنایع تسلیحاتی و شرکت‌های فعال در حوزه هوش مصنوعی انجام شده است. علی محمود با استناد به گزارش بلومبرگ، می‌نویسد که بازار نفت از زمان آغاز جنگ با ایران شاهد نوسانات شدید بوده و برخی معامله‌گران توانسته‌اند در زمان‌هایی بسیار حساس و درست پیش از انتشار مواضع سیاسی ترامپ، معاملات پرسودی انجام دهند.

نویسنده سپس به موضوع تعرفه‌های تجاری بازمی‌گردد و آن را یکی دیگر از نمونه‌های ایجاد تلاطم در بازارها می‌داند. به نوشته وی، اعلام تعرفه‌های جدید از سوی ترامپ در سال گذشته موجب سقوط شدید بازارهای مالی و از بین رفتن حدود ۲.۴ تریلیون دلار از ارزش بازار شرکت‌ها شد. اما چند روز بعد، با تعلیق بخش عمده این تعرفه‌ها برای مدت سه ماه، بازارها دوباره رشد قابل توجهی را تجربه کردند و شاخص‌ها بیش از ۹ درصد افزایش یافتند.

خبر

دو ویلپن:

اسراییل تهدیدی برای حاکمیت لبنان است

نخست‌وزیر اسبق فرانسه در مصاحبه‌ای ضمن تحلیل اوضاع خاورمیانه و به ویژه نقش رژیم صهیونیستی و آمریکا در تشدید تنش از سیاست‌های اشغالگرانه و مداخله‌جویانه تل‌آویو واشنگتن در قبال ایران و محور مقاومت انتقاد و بر لزوم احترام به حاکمیت کشورهای منطقه مانند لبنان تأکید کرد.

به گزارش ایسنا، «دومینیک دو ویلپن»، نخست‌وزیر اسبق فرانسه و نامزد احتمالی انتخابات ریاست‌جمهوری این کشور در مصاحبه با شبکه «بی‌اف‌ام» در پاسخ به سوالی درباره بن‌بست فعلی در مناقشه ایران و آمریکا، با تاکید بر اینکه سیاست‌های متجاوزانه واشنگتن باعث گرفتار شدنش در بن‌بست راهبردی شده گفت: «ابتدا باید به آمریکایی‌ها نشان داد که در یک بن‌بست قرار دارند و باید هر یک از پرونده‌های روی میز را به طور جدی بازنگری کنند.»

او در ادامه با اشاره به پرونده هسته‌ای ایران افزود: «ما ده‌ها سال برای رسیدن به راه‌حلی در این پرونده زمان صرف کردیم و نمی‌توان در عرض پنج دقیقه ایران را احضار کرد و تعادلی را که در سال ۲۰۱۵ به دست آمد، بازگرداند.»

این مقام ارشد اسبق فرانسوی به نقش مخرب رژیم صهیونیستی اشاره کرد و گفت: «ما باید بتوانیم یک اصل ساده را در این منطقه احیا کنیم: احترام به حاکمیت کشورها. در حالی که اسرائیل هر روز حاکمیت لبنان را تهدید می‌کند.»

دو ویلپن با لحنی صریح به تجاوزات رژیم صهیونیستی علیه لبنان پرداخت و تصریح کرد:«حضور اسرائیل در جنوب لبنان یک عنصر بسیار مشکل‌ساز است.»

مجری برنامه در ادامه از دو ویلپن پرسید: «آیا در این میان، اسرائیل باید تحریم شود؟» که او پاسخ داد: «البته. من این را چندین بار گفتم. اصل مسئولیت در قبال همه اعمال می‌شود. آنها (اسرائیل) به خاک لبنان وارد می‌شوند. اگر آمریکایی‌ها نبودند، هر روز بیروت را بمباران می‌کردند. ما نیاز داریم این خط قرمز را مشخص کنیم.»

وی در ادامه بر لزوم حمایت اروپا از دولت لبنان تأکید کرد و افزود: «ما باید از دولت لبنان حمایت کنیم تا ارتش لبنان بتواند حاکمیت خود را در سراسر خاکش اعمال کند.»

دو ویلپن در بخش دیگری از سخنان خود، با اشاره به تلاش‌های فعلی آمریکا برای دستیابی به توافق با ایران، دیپلماسی واشنگتن را بی‌اعتبار خواند و گفت: «آمریکایی‌ها امروزه نه تخصص لازم برای پیشرفت جدی به سوی یک توافق را دارند و نه تجربه. من به آنها می‌گویم از نظر کسانی مثل من که تمام عمرشان را صرف این مسائل کرده‌اند یک گلف‌باز نمی‌تواند در عرض ۱۵ روز، اصول و نکات کلیدی یک موضوع تخصصی را یاد بگیرد.»

او با هشدار درباره هرگونه اقدام نظامی متجاوزانه احتمالی مجدد رژیم صهیونیستی علیه ایران، خاطرنشان کرد: «باید به روشنی گفت که وسوسه اسرائیل برای تمام کردن کار یا ادامه حملات محدود و حمله دوباره به ایران به هیچ نتیجه‌ای نخواهد رسید، جز کمی بیشتر آشوب و فاجعه برای اقتصاد جهانی و مردم منطقه.» دو ویلپن در بخش دیگری از این مصاحبه سفیر رژیم صهیونیستی در فرانسه را به دخالت در امور داخلی فرانسه متهم کرد.

او با انتقاد تند از اظهارات اخیر این سفیر صهیونیست در پاریس که گفته بود برای انتخابات ریاست‌جمهوری ۲۰۲۷ فرانسه، هر کسی بهتر از ژان-لوک ملانشون، رهبر حزب چپ‌گرای «فرانسه تسلیم‌ناپذیر» و از چهره‌های شناخته‌شده حامی فلسطینیان و منتقد سیاست‌های رژیم صهیونیستی است، این سخنان را مصداق بارز «دخالت خارجی» در امور داخلی فرانسه دانست.

مجری برنامه با اشاره به اظهارات «جاشوا زارکا» سفیر اسرائیل در فرانسه که گفته بود حاضر است حتی «مارین لوپن» نامزد راست افراطی را به ملانشون ترجیح دهد، نظر دو ویلپن را در این خصوص جویا شد.

نخست‌وزیر اسبق فرانسه در پاسخ، با صراحت تمام این اقدام را محکوم کرد و گفت: «آیا تا به حال شنیده‌اید که من بگویم ترجیح می‌دهم فلان نامزد اسرائیلی جای نتانیاهو نخست‌وزیر شود؟ این دقیقاً همان دخالت در امور داخلی است. این اقدام غیرقابل قبول است. یک سفیر حق ندارد در امور داخلی کشوری که در آن مأموریت دارد، دخالت کند. او به قدر کافی کار دارد!»

دو ویلپن با یادآوری مواضع پیشین امانوئل ماکرون، رئیس‌جمهور فرانسه علیه دخالت رسانه‌های خارجی، افزود: «بله، در این موارد باید به سفیران هر کشوری – چه آمریکا، چه روسیه و چه هر کشور دیگری – یادآوری کرد که دخالت در امور داخلی ما پذیرفتنی نیست.»

فراخوان مزایده عمومی و یک مرحله ای فروش یک دستگاه خودرو سواری

نوبت اول

شناسه : ۲۲۰۲۴۱۰

دانشگاه صنعتی خاتم الانبیاء بهبهان

دانشگاه صنعتی خاتم الانبیا- بهبهان در نظر دارد مزایده عمومی و یک مرحله ای **یک دستگاه خودرو سواری پژو پارس مدل سال ۱۳۹۲** (با جزئیات مندرج در اسناد مزایده) به شماره فراخوان ۱۰۰۵۰۰۵۳۱۰۰۰۰۱ را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید. کلیه مراحل برگزاری مزایده از دریافت اسناد مزایده تا ارائه پیشنهاد و بازگشایی پاکتها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس WWW.Setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مزایده گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مزایده محقق سازند.

تاریخ انتشار مزایده در سامانه: ساعت ۸:۰۰ صبح روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۳/۲۳ می باشد.

آخرین مهلت زمانی دریافت اسناد مزایده از سامانه: ساعت ۱۷:۰۰ روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۳/۲۶

تاریخ بازدید: از روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۳/۲۴ لغایت روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۳/۳۱ (روزهای اداری از ساعت ۸:۰۰ لغایت ۱۲:۰۰)

آخرین مهلت زمانی ارائه پیشنهاد: ساعت ۱۷:۰۰ روز پنجشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۴/۱۱ (از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت)

زمان بازگشایی پاکت ها: ساعت ۸:۰۰ صبح روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۴/۱۳

زمان اعلام به برنده: روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۴/۱۵

مبلغ پایه مزایده: قیمت اعلامی از سوی کارشناس رسمی دادگستری می باشد که در جلسه بازگشایی پاکت ها اعلام میگردد.

نوع و مبلغ تضمین شرکت در مزایده: ضمانت نامه معتبر بانکی،چک تضمین شده بانکی یا واریز نقدی به شماره حساب سپرده دانشگاه به مبلغ ۳۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال .

پرداخت هزینه انتشار آگهی مزایده بر عهده برنده می باشد.

اطلاعات تماس دستگاه مزایده گزار: الف: آدرس: خوزستان، بهبهان، ابتدای جاده دیلم ، دانشگاه صنعتی خاتم الانبیا، بهبهان، واحد حقوقی دانشگاه به شماره تماس ۰۶۱-۵۲۷۳۱۳۷۴

اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت انجام مراحل عضویت در سامانه : مرکز تماس : ۰۲۱-۴۱۹۳۴

دانشگاه صنعتی خاتم الانبیاء بهبهان